

PART ONE

เปิดไมค์ MC
เบอร์ 1
เมืองไทย

เปิดไมค์

หิว หีบสคริปต์ออกมา คิดไว้ว่าการบริฟงานในครั้งนี้อาจใช้เวลาไม่น้อย ปรากฏว่าบริฟไม่ถึง 10 นาที แก่ใจเนื้อหาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เป็นไปได้อย่างไร นี่ต้องไม่ใช่เรื่องจริง ไม่จริงแน่ๆ ผันไปหรือเปล่า ไม่อยากเชื่อ

หนึ่งเดินไปยังจุดสแตนด์บาย ดูโพเดียมที่จะต้องใช้ในการทำพิธีกรคืนนี้ โอโฮ จะได้เห็นชัดขนาดนี้เขียวหรือ หนึ่งจะพูดออกมาไหม จะตื่นเต้นหรือเปล่า

เวลาผ่านไปไวเหมือนโกหก ลักพักทีมงานเดินมาบอกว่า เตรียมตัวได้แล้ว งานกำลังจะเริ่ม

มือไม้ของหนึ่งเริ่มสั่น นั่งไม่เป็นสุข ตามองสคริปต์ ดูแล้วดูอีก อ่านแล้วอ่านอีก...

ผู้คนภายในงานต่างยืนขึ้นรอบบรรยากาศเงียบสนิท ตรงข้ามกับหัวใจของหนึ่งที่เต้นเร็วขึ้น แรงขึ้น ทั้งเร็วและแรงเสียจนรู้สึกได้ว่า หัวใจของหนึ่งพร้อมจะทะลุออกมาได้ทุกเมื่อ

เพลงสรรเสริญพระบารมีค่อยๆ ดังขึ้น หนึ่งหลับตาลง ตั้งสติ สูดลมหายใจเข้าออกช้าๆ ใจยังคงเต้นแรง เร็ว ไปกับ

เสียงและจังหวะของเพลง หนึ่งลืมตาขึ้นอีกครั้ง คราวนี้หนึ่งพร้อมจะมอง และจดจำทุกสิ่งที่กำลังจะเกิดขึ้นต่อจากนี้

ครั้นเพลงจบ หนึ่งถอนสายบัว ก้าวไปที่โพเดียมช้าๆ...

แปลกแต่จริง ใจที่เต้นเร็วและแรงเมื่อครู่ค่อยๆ ลดระดับทีละนิด ความสงบแผ่กระจายอย่างอธิบายไม่ถูก หนึ่งยิ้มด้วยความปลื้มปริ่ม พร้อมแล้ว สำหรับงานนี้ งานที่หนึ่งจะจดจำไปจนวันตาย หนึ่งขยับเข้าไปใกล้ไมค์ที่ตั้ง บนโพเดียม แต่สายตามุ่งมั่นจับจ้องไปยังจุดเดียว

นี่ไม่ใช่ความฝัน...

“ขอเดชะฝ่าละอองธุลีพระบาท
ปกเกล้าปกกระหม่อม ข้าพระพุทธเจ้า
นางศรียฉัตร กุณฺฐร ณ อยุธยา
จิระแพทย ขอพระราชทานพระ-
บรมราชานุญาตดำเนินรายการ
ด้วยคำศัพท์สามัญ ควรมีควรแล้ว
แต่จะทรงพระกรุณาโปรดเกล้า
โปรดกระหม่อม...”

หนังสือ ศรียฉัตร คือใคร เป็นพิธีกร ได้อย่างไร

ขอทำความกันตักนิต เพื่อคุณ
ผู้อ่านบางท่านอาจจะยังไม่ทราบว่าหนังสือ
เป็นใคร หากใครรู้จักหนังสือมาบ้างแล้ว
ก็ขอเสียว่าเราได้กลับมาทักทายกันอีกครั้ง
นะคะ

หนังสือเคยเขียนหนังสือชื่อ "หนังสือ
ช่างพูด" ซึ่งเป็นการแนะนำวิธีพูดอย่าง
สร้างสรรค์มาแล้ว เมื่อ พ.ศ. 2549 กับ
สำนักพิมพ์แห่งหนึ่ง ครั้งนั้นได้รับการ
ตอบรับเป็นอย่างดี เพราะในตอนนั้น
ไม่ค่อยมีหนังสือคู่มือจากพิธีกรไทย
มากนัก

เมื่อตัดสินใจเขียนเล่มที่ 2 หนังสือ
ขออนุญาตแนะนำตัวกันอีกสักครั้ง
นะคะ...

หนังสือเกิดที่นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา
ค่ะ ตอน 6 ขวบเดินทางกลับมาเมืองไทย
เข้าเรียนที่โรงเรียนไทยได้ 2 ปี ไม่น่าเชื่อ
ว่าหนังสือมีภาษาอังกฤษหมดเลย คุณแม่
เลยส่งกลับไปเรียนที่อเมริกาใหม่อีก
3 ปี หลังจากนั้นหนังสือก็กลับมาเรียน
เมืองไทยถาวรตั้งแต่ ม.1

หนังสือเลยฟัง พูด อ่าน เขียนทั้ง
ภาษาไทยและภาษาอังกฤษได้ตั้งแต่
ตอนนั้น แต่ยอมรับว่าถนัดภาษาไทย

มากกว่า จึงพยายามอย่างมากที่จะไม่
ทิ้งภาษาอังกฤษ ด้วยการดูหนังพากย์
อังกฤษ อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ
และพูดคุยภาษาอังกฤษกับคนต่างชาติ
เมื่อมีโอกาส

หลังจากเรียนจบคณะรัฐศาสตร์
(เกียรตินิยมอันดับ 2) จากจุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย หนึ่งถ่ายโฆษณาแชมพู
สระผมไว้อีกชิ้นหนึ่ง แต่ยังไม่ทันได้เซ็นชม
ผลงานตัวเองก็ต้องบินไปเรียน Mini
Public Administration ที่มหาวิทยาลัย
อีสเทิร์นส ประเทศเนเธอร์แลนด์

ปรากฏว่าผลงานชิ้นนั้นไปเตะตา
พีตูกตา-จิตรลดา ดิษยนันท์ (กัลย์จาฤก)
ซึ่งภายหลังกลายมาเป็นทั้งเจ้านายและ
เป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่ผลักดันให้หนึ่ง
เป็นพิธีกร หลังจากไปเรียนได้ 7 เดือน
หนึ่งก็ตัดสินใจกลับมาเล่นละครตาม
คำชักชวนของพีตูกตา และควบอาชีพ
ประชาสัมพันธ์หรือพรีอาร์ท้าแห่ง
โดยที่ไม่รู้หรอกว่าคืออะไร กังงๆอยู่
เหมือนกันว่าชวนเรามาเล่นละคร แต่
ทำไม่มีอาชีพพรีอาร์ท้าพ่วงมาด้วย (ฮา)

อายุ 5 ขวบ

เรียนจบ

สรุปว่าพี่ตุ๊กตาชวนเพราะเห็นว่าหนังมีหน่วยก้านดี พุดเก่ง น่าจะทำอาชีพนี้ได้ อย่างเวลาไปถ่ายละครเรื่องไหน หนังก็คอยจดข่าวสารที่น่าสนใจเพื่อส่งประชาสัมพันธ์ในสื่อ รวมทั้งเวลาที่ต้องไปร่วมงานต่างๆ ในฐานะตัวแทนบริษัทหรือในฐานะตัวแทนนักแสดง หนังก็จะมีหน้าที่พูดประชาสัมพันธ์ละครและบทบาทของนักแสดงแต่ละคนที่มาด้วย

ในตอนนั้นที่กันตนามีพ็อดอาร์ตที่ทำอยู่แล้ว คือ พิกิตาร์-ศิริพิชญ์ วัฒนโนช (กฤษณะเศรษฐี) ซึ่งจะว่าไปแล้วเหมือนหนังไปช่วยงานพิกิตาร์อีกทีมากกว่า และต้องยอมรับว่าที่หนังประสบความสำเร็จกับงานพิธีกรได้อย่างทุกวันนี้ ก็เพราะพี่สาวคนนี้ที่คอยบอกคอยสอนทุกอย่าง ทั้งงานพ็อดและการพุด

จังหวะที่หนังเล่นละครเรื่องแรกกับกันตนา ทางทิวทัศน์ส์ (ชื่อขณะนั้นคือยูบีซี) ก็ประกาศรับสมัครพิธีกรสองภาษาสำหรับช่องซีริสและหนัง ไม่รอช้า นี่คือโอกาสสำคัญที่จะได้ใช้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่ และจะได้พัฒนาภาษาไปในตัวด้วย

หนังก็สมัครไป และมาทราบภายหลังว่ามีคนสมัครไปกว่า 1,600 คน แต่มีเพียง 5 คนเท่านั้นที่ได้รับเลือกเป็นพิธีกรของทิวทัศน์ส์ และแน่นอนว่าหนังเป็นหนึ่งในนั้น...

ที่ทิวทัศน์ส์หนังเริ่มจากเป็นพิธีกรช่องซีริสและหนังก่อน ภายหลังก็ทำแค่ช่องซีริสช่องเดียว ขณะเดียวกันถ้าในช่วงนั้นมีรายการถ่ายทอดสดเกี่ยวกับรางวัลออสการ์ก็ดี โกลเดนโกลบอะวอดส์ก็ดี ทิวทัศน์ส์ก็มักจะให้โอกาสหนังทำพิธีกรเสมอ สดบ้าง บันทึกเทปบ้าง

นับว่าเป็นความโชคดี ที่ช่วงแรกของการทำอาชีพพิธีกรหนังได้ประเดิมงานถ่ายทอดสดหลายงาน ทำให้มีประสบการณ์และควบคุมความตื่นเต้นได้ดี จากวันนั้นถึงวันนี้หนังเป็นพิธีกรช่องทิวทัศน์ส์มา 15 ปีแล้ว ถือเป็นหนึ่งในงานที่หนังภูมิใจและรักมาก เพราะอะไรเดี๋ยวติดตามบทต่อไปนะคะ

ระหว่างที่ทำพิธีกรช่องทิวทัศน์ ทางกันตนาเองก็ป้อนงานพิธีกรให้
หนังเช่นกัน คงเพราะอยากให้หนังได้ฝึก ไม่ว่าจะเป็นงานใหญ่ของกันตนา
งานเปิด-ปิดกล่องละคร แม้กระทั่งพิธีกรเสริม หรือพิธีกรภาคสนามของ
รายการต่างๆในเครือกันตนา หนังก็ทำหมด

สำหรับพิธีกรรายการ ต้องบอกว่าหนังเริ่มจากศูนย์จริงๆค่ะ เรื่อง
ค่าตัวไม่ต้องพูดถึง ทำเพราะมันเป็นโอกาส ได้ทำก็ถือเป็นวิชาที่เราได้มา
โดยไม่ต้องเสียสตางค์ เริ่มจากพิธีกรตัวเล็กๆ ออกไปถ่ายสลับ เป็นพิธีกร
ภาคสนามของหลายรายการ รวมถึงรายการผู้หญิงสุดฮิตในช่วงนั้นอย่าง
เลดี้ส์คอร์เนอร์ด้วย ใครจะไปคิดว่าในที่สุดวันหนึ่งหนังก็ได้เป็นพิธีกรหลัก
ของรายการ

หลังจากนั้นก็ทำรายการอีกมากมายนับไม่ถ้วน ทั้งแนวบันเทิงและ
สารคดี ต้องนั่งรถตู้ออกไปถ่ายทำนอกสถานที่ ต้องแต่งหน้าเอง เตรียม
เสื้อผ้าเอง หรือตะลอนออกไปถ่ายทำรายการตามต่างจังหวัดวันละ 3-4 เทป
หนังก็เคยทำมาแล้ว

ส่วนงานพิธีกรอีเวนต์ ช่วงแรกยังประปรายค่ะ อาจจะเป็นเพราะงาน
อีเวนต์ไม่เยอะมาก ยังไม่อยู่ในกระแสเหมือนตอนนี้ สมัยนั้นมีพี่น้อง-
พรสุดา ต่ายเนาวัค และพีเกิตาร์ทำอยู่ พองานล้นมือก็สอนหนังเพื่อให้หนัง
แบ่งไปทำ ก็เริ่มจากเป็นพิธีกรแถม ไข่คะ แถมจริงๆ ไปแถมเพื่อจะได้เห็น
การทำงานของเขา เรียนรู้เทคนิคต่างๆ สัมผัสกับความรู้สึกของการอยู่บน
เวทีจริงๆว่าเป็นอย่างไร

ท้ายสุดก็ได้มีโอกาสทำอีเวนต์กับเขาบ้าง...

ต้องบอกว่างานแจ้งเกิดของหนังจริงๆคือ การประชุมเอเปก (APEC)
ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพเมื่อ พ.ศ. 2546 ซึ่งตอนนั้นมีการประกาศให้
พิธีกรสองภาษาทั่วฟ้าเมืองไทยไปทดสอบ หนังจึงมือเพื่อนรักที่เจอกันที่
ทิวทัศน์อย่างจู้-นาขวัญ ราชานนท์ และเอ๋-พัชรี รักชาววงศ์ ไปทดสอบ

เป็นผู้ประกาศข่าว APEC CHANNEL

รับรางวัลเปรียว จอจรัตน์

ปรากฏว่าได้หมดทั้ง 3 คน

งานนี้ยังทำให้เราได้เจอเพื่อนพิธีกรสองภาษาเก่งๆอีกมากมาย เช่น อันนี่-ชลพรรษา นารูลา, เจ บุนนาค, ปอ-ศิกัญญา คักติเดช ภาณุพันธ์, และหม่อมปลื้ม-หม่อมหลวงณัฏฐกรณ์ เทวกุล การได้เป็นหนึ่งในผู้ประกาศข่าวเอเปกแชนเนล (APEC CHANNEL) เป็นการแจ้งเกิดหนึ่งอย่างเต็มตัวว่าเป็นพิธีกรสองภาษา เพราะช่วงนั้นคนไทยให้ความสนใจและจับตามดูการประชันกันมาก

ทุกวันนี้เวลานึกย้อนกลับไปยังรู้สึกดีใจที่รับงานนั้น จำได้ว่าเงินน้อยมาก แต่คิดว่าเงินไม่สำคัญเท่าประสบการณ์ โอกาส และการสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศไทย คิดอย่างเดียวว่าทำเพื่อชาติ เพราะคิดแบบนี้ มั้งคะ อานิสงส์ผลบุญและโอกาสมากมายเข้ามาในชีวิตทันที มีงานอีเวนต์ติดต่อเข้ามาเยอะมาก เริ่มจากเดือนละงานสองงาน เป็นอาทิตย์ละงานสองงาน จนกระทั่งเป็นวันละงานสองงาน

หนังโชคดียี่สิบได้มาทำงานพิธีกรในช่วงที่อีเวนต์ฮิตติดกระแส ถึงวันนี้หนังทำงานพิธีกรมาครบ 15 ปีแล้ว ต้องถามค่ะว่าวันไหนไม่มิงาน ฟังดูไม่น่าเชื่อ แต่จริงค่ะ เพราะยุคนี้ใครๆก็จัดงานอีเวนต์ มีทุกวัน พิธีกรมีไม่พอจริงๆ แม้กระทั่งวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ บางทีทำงานในห้างแป๊บเดียวอดใจไม่ได้ก็รับนะค่ะ แหม รับเงินเสร็จก็ช้อปปิ้งต่อทันที มีหรือจะอดใจไหว หรือแม้กระทั่งวันหยุดยาว ลูกค้ายิ่งโทรมาสอบถามคิวเลยคะ

นอกจากนี้ หนังยังได้รับรางวัล "เปรียว อวอร์ด" คู่กับคุณเคน-ธีรเดช วงศ์พัวพันธ์ ใน พ.ศ. 2549 สาขาบันเทิงด้วย คุณผู้อ่านคงงงละสิว่าหนังได้รับรางวัลนี้ได้อย่างไร หนังก็งงคะ แต่ในที่สุดก็ถึงบางอ้อว่าสาเหตุที่ทำให้หนังได้รับรางวัลเพราะหนังเป็นพิธีกรอยู่ในสายบันเทิง

ทุกวันนี้ยังรู้สึกขอบคุณและดีใจ เพราะทั้งชีวิตมีรางวัลพิธีกรแค่รางวัลเดียว (ฮา)

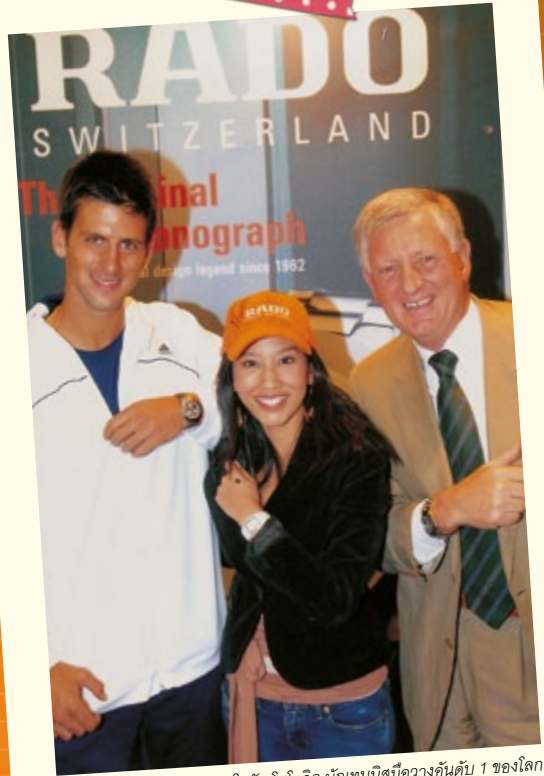
ตอนนี้หนิงยังคงเป็นพิธีกรที่ช่องทิวทัศน์อยู่นะคะ และรับงานพิธีกรอีเวนต์เป็นหลัก ไม่ค่อยได้รับรายการแล้วค่ะ เพราะใช้เวลาเยอะ ทำอีเวนต์อย่างเดียวก็เหนื่อยแล้ว นอกจากนี้ ก็มีงานพากย์เสียงสปอตวิทยุ อดสูปลงคลื่นวิทยุประปราย และรับเชิญเป็นวิทยากรการพูดบ้างตามแต่โอกาสอำนวย

ที่สำคัญ หนิงยังได้เป็นแบรนด์แอมบาสซาเดอร์ให้กับผลิตภัณฑ์หลากหลายยี่ห้อด้วย ส่วนหนึ่งก็เพราะการพูดนี้แหละค่ะ เมื่อพูดดี พูดเป็น เราก็สามารถนำเสนอผลิตภัณฑ์ให้เขาได้อย่างดีเยี่ยม

ทั้งหมดนี้คือประวัติหนิงย่อๆ และที่มาที่ไปของการเป็นพิธีกรของหนิง หนิงพร้อมแล้วที่จะถ่ายทอดทุกความรู้และประสบการณ์ให้กับคุณผู้อ่านทุกท่านที่อยากจะพูดเป็นและพูดให้ประสบความสำเร็จ

อย่ารอช้า พลิกอ่านบทต่อไปกันเลยค่ะ

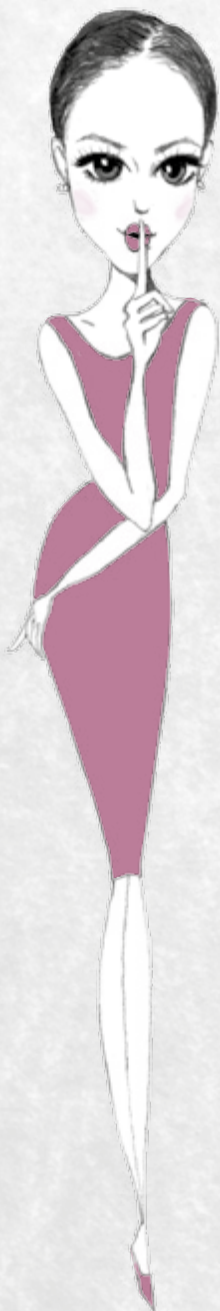

ปะทะ โนวัก โยโควิค นักเทนนิสมือวางอันดับ 1 ของโลก

เป็นพิธีกรรายการถ่ายทอดสดกับเพื่อนรัก

TIPS

หนึ่งไม่รู้ตัวเองพูดเก่งตั้งแต่เมื่อไร รู้แต่ว่าชอบและสนุกกับการพูดทุกครั้ง จำได้ว่าหนึ่งเป็นพิธีกรงานโรงเรียนเมื่อตอนเรียนมัธยมปีที่ 1 และตอนเรียนมัธยมปีที่ 4 หนึ่งชนะการประกวดได้เวทีของโรงเรียน ในหัวข้อ "ติดศูนย์ดีกว่าได้เกรด D" ใช่ว่า หนึ่งสามารถทำให้เพื่อนพ้องเชื่อได้ว่า ติดศูนย์ดีกว่าได้เกรด D

สมัยอยู่อเมริกามีโจรเข้ามาขโมยของที่บ้าน ระหว่างที่ตำรวจเข้ามาดูสถานที่และสืบสวน คุณยายเล่าว่าตอนนั้นหนึ่งในวัย 5 ขวบเข้าไปหาตำรวจ แนะนำตัวเอง แนะนำคุณยาย และชวนตำรวจคุยตลอดระยะเวลาแห่งการสืบสวน เห็นไหมคะว่าหนึ่งพูดเก่งมาตั้งแต่เด็กแล้ว

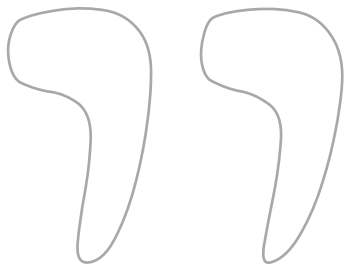

Quote คนดัง

การพูดที่ดีควรจะเหมือนกระโปรง
คือยาวพอที่จะครอบคลุมประเด็น
และสั้นพอที่จะสร้างสิ่งที่น่าสนใจ

วินสตัน เชอร์ชิลล์

รัฐบุรุษ/นักประพันธ์ชาวอังกฤษ

PART TWO

“ພູດເປັນ”
ກັບ “ພູດໄດ້”
ไม่เหมือนกัน

"MY WORKS"

ทำไมต้องพูด ทั่ว “เป็น” และ “เก่ง”

หลาย คนอาจซื้อหนังสือเล่มนี้
มาด้วยความหวัง แต่บางคนอาจซื้อมา
ด้วยความงง (ฮา)

ไม่เป็นไรค่ะ แค่อ่านก็เป็นนิมิต
หมายอันดีแล้ว ว่าแต่ทำไม “พูดเป็น”
กับ “พูดได้” ไม่เหมือนกันนะ แล้วทำไม
ต้องพูดให้ทั้งเป็นและเก่งด้วยล่ะ

คุณว่าพิธีกรชื่อดังระดับโลกอย่าง
โอปราห์ วินฟรีย์, ไรอัน ซีเครสต์, บิลลี
คริสตัล, มาร์ธา สจวร์ต หรือพิธีกรชื่อดัง
ของไทย อย่างคุณมยุรา เศวตศิลา,
คุณไตรภพ ลิมปพัทธ์, คุณวิภาส สุนทร-
วิเนตร์ และคุณสัญญา คุณากร ไฉ่ฉาง

ได้อย่างทุกวันนี้เพราะอะไรคะ

หนึ่งตอบได้เลยว่าเพราะ “ทักษะการพูดขอพวกเขา” ค่ะ

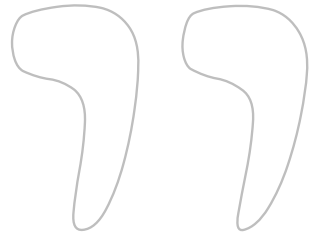
ใครๆ ก็พูดได้ เห็นด้วยไหมคะ แต่ไม่ใช่ทุกคนที่จะพูดเป็น พูดเป็นในที่นี้คือรู้จักวิธีการพูดแบบฉลาด เหมาะสม ถูกต้อง และเกิดประโยชน์ ที่สำคัญคือพูดแล้วโดน! โดนใจคนฟัง นั่นละยิ่งใช้เลย

สุนทรพจน์มักมี 3 แบบเสมอ
หนึ่ง คือที่คุณฝึกเอาไว้ สอง คือ
ที่คุณกล่าวออกไป และสาม คือที่
คุณอยากจะทำ

เดล คาร์เนกี

นักเขียนชื่อดังชาวเชอร์เบีย

การพูดสำคัญกับทุกอาชีพ

ไม่ใช่แค่อาชีพพิธีกรเท่านั้นนะคะที่ต้องอาศัยการพูดที่เป็นและเก่ง อาชีพอื่นๆก็ต้องอาศัยการพูดในการทำงานเช่นกัน มาดูกันว่ามีอาชีพอะไรบ้าง

ดีเจ

ต้องพูดให้เป็นและสนุก เพราะคนฟังไม่สามารถมองเห็นหน้าได้ จึงต้องอาศัยทักษะการพูดล้วนๆ

นักพากย์สποตวิทย์

ต้องพูดให้ได้อารมณ์ เพื่อขายสินค้าผ่านหน้าปัดวิทย์

แพทย์

ต้องพูดให้เข้ากับวิชาชีพ
พูดให้เข้ากับจรรยาบรรณ พูดให้
ผู้ป่วยรู้สึกดีและมั่นใจในการรักษา

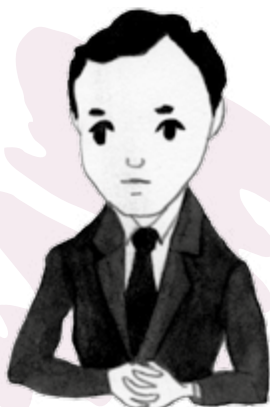
เซลส์

ต้องพูดเก่ง โน้มน้าวใจได้
และขณะพูดต้องใสความจริงใจ
ด้วย ลูกค้าจะได้ซื้อสินค้านั้นๆ

ผู้บริหาร

ต้องพูดให้พนักงานเชื่อมั่น
และศรัทธา แล้วการเชื่อฟังจะตาม
มาเอง

ตำรวจ ทหาร

ต้องพูดให้ประชาชนเข้าใจ
เชื่อมั่นและอุ่นใจ กล้าที่จะเข้า
มาขอความช่วยเหลือในยาม
เดือดร้อน

พนักงานบริษัท

ต้องพูดอย่างสุภาพ โน้ม-
น้าวเจ้านายให้มั่นใจในงานที่เสนอ
หรือความคิดเห็นที่แตกต่าง

ครู อาจารย์

ต้องมีหลักจิตวิทยาในการ
สอนนักเรียนให้เกิดความสนุกใน
ช่วงเวลาของการเรียน เพื่อไม่ให้
เด็กเบื่อ

ดีไซน์เนอร์

ต้องพูดเพื่อขายผลงาน เลือผ้า
ผลิตภัณฑ์ รวมทั้งพูดเพื่อถ่ายทอด
ความสามารถ แรงบันดาลใจในการ
สร้างสรรค์ผลงาน เมื่อบอกที่มาได้
ลูกค้าก็เกิดความมั่นใจและชื่นชม

พนักงานขายประกัน

ต้องพูดเพื่อสร้างความ
เชื่อมั่นและแสดงความจริงใจ
เพื่อให้ลูกค้าเกิดความเชื่อถือ
และศรัทธาในการซื้อประกัน

นักศึกษา

ต้องพูดให้เก่งและคล่องแคล่ว ยาม
ต้องเสนอผลงาน หรือโปรเจกต์ต่างๆ ให้
ทั้งเพื่อนและอาจารย์ฟังเมื่อถึงวันที่เรียนจบ
พร้อมออกไปสู่สังคมทำงาน โดยเฉพาะ
ตอนสัมภาษณ์งานก็ต้องพูดแนะนำตัว
แนะนำความสามารถตัวเองได้อย่างดีเยี่ยม

ประชาสัมพันธ์

ต้องพูดแบบผู้รู้ ให้สมคำว่า
ประชาสัมพันธ์ สามารถถ่ายทอด
ที่มาของงานและผลิตภัณฑ์ได้อย่าง
ครอบคลุม ครบถ้วน ที่สำคัญคือ
ต้องมีใจรักบริการ

พนักงานเสิร์ฟ

ต้องพูดแนะนำสินค้าในร้าน
ได้เป็นอย่างดี ทั้งในเรื่องของร้าน
อาหาร เมนูเด่นประจำร้าน เครื่องดื่ม
อะไรสดดี และทำไมลูกค้าถึงต้อง
กลับมากินอาหารที่ร้านอีกครั้ง

เชฟ

ต้องพูดได้ว่าอาหารของเขาน่ากิน
อย่างไร อาหารของเขาอร่อยกว่าคนอื่น
อย่างไร และเขาเก่งขนาดไหน สังเกตได้
ว่าเชฟที่พูดเก่งจะมีงานนอกมากมาย
บ้างมีรายการทางโทรทัศน์เป็นของตัวเอง

ผู้นำประเทศ

ต้องพูดให้ฉลาด พูดเก่ง
พูดเป็น เพื่อสร้างความเชื่อมั่น
ให้ประชาชนรักและศรัทธา

แม่

ต้องพูดเก่ง พูดเป็น พูดสนุก มีจิต-
วิทยาอย่างสูงในการสอนลูกทุกเรื่อง และ
ต้องมีเหตุผล ลูกจะได้เชื่อฟังและคล้อยตาม
การพูดเรื่อยเปื่อย บ่นทั้งวัน ไม่มีเหตุผล
ลูกคนไหนจะอยากฟัง จริงไหมคะ

แอร์โฮสเตส

ต้องพูดเก่งและแก้ไขปัญหา
เฉพาะหน้าได้ดี รู้จักพูดอ่อนน้อม
เป็นเบา รู้จักการพูดแบบอ่อนน้อม
ถ่อมตนเพื่อจับใจผู้โดยสาร

พริตตี้

ยิ่งต้องพูดให้เก่ง หนึ่งยังไม่เคยเห็นพริตตี้คนไหนพูดไม่เก่งเลยคะ เพราะอาชีพหลักของเขาคือการขายสินค้า นำเสนอความโดดเด่นของสินค้าเพื่อให้คนสนใจ หนึ่งฟังพวกเขานะคะ เพราะมีความจำเป็นเลิศ และแทบไม่ต้องใช้สคริปต์เลย

คุณผู้อ่านลองบอกหนึ่งหน่อยคะว่า การพูดเป็นและพูดเก่ง เหมาะกับอาชีพอะไร เหมาะกับใคร และทำไมต้องพูดให้เป็นและพูดเก่งด้วย

หนึ่งเพิ่งยกตัวอย่างให้เห็นกันไปว่าการพูดจำเป็นสำหรับทุกคน แม้จะไม่มีอาชีพก็ควรมีทักษะในการพูด ยกตัวอย่างง่ายๆ ก็คือการเป็นพ่อแม่ นี่แหละคะ ถ้าอยากให้ลูกเข้าใจ เชื่อฟัง ก็ต้องพูดด้วยหลักการที่ถูกต้อง หนึ่งบอกได้เลยว่า

หลายคนประสบความสำเร็จมากมายจากการพูดเก่ง พูดเป็น การพูดสร้างโอกาสให้ชีวิตมากมาย สร้างเสน่ห์ และยังสามารถต่อยอดทุกอาชีพที่เราทำ ขอย้ำว่าทุกอาชีพคะ! ในขณะที่เดียวกันการพูดไม่เป็น พูดแบบไม่คิด ก็สามารถต่อนาคตคุณได้เช่นกัน

หนึ่งขอลองยกตัวอย่างให้อ่านค่ะ

เคยเจอไหมประเภทพูดไม่เข้าหู พูดแล้วเรารู้สึกไม่ดี พูดแล้วทำให้เราไม่สบายใจ จนทำให้เราไม่อยากคุยกับคนคนนี้ แรกๆก็ขอทำใจอยู่ห่างๆ หลังๆก็ยังพูดตรงเป็นไม้บรรทัดชนิดที่ไม่เคยถนอมน้ำใจ แบบนี้หนึ่งขอลา จนพานไม่อยากจะจะเป็นเพื่อนเลยด้วยซ้ำ

การพูดจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ต้องอาศัยการฝึกฝน เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติ แม้บางทีเราฝึกพูดมานานแล้ว แต่ก็ไม่ได้พูดอย่างมั่นใจ หรือไม่ถูกใจ นั่นเป็นเพราะว่าการพูดได้กับพูดเป็นนั่นแตกต่างกัน บางสิ่งบางอย่างถ้าเราคิดว่ามันตรงเกินไปและอาจทำให้อีกฝ่ายไม่สบายใจ ก็เก็บไว้ในใจเถอะค่ะ

หนึ่งรู้จักรุ่นน้องคนหนึ่งซึ่งเป็นครีเอทีฟออกแนวติสต์ เป็นคนนิสัยน่ารักแต่พูดจาตรงมาก เขาให้เหตุผลง่ายๆว่าเขาเป็นคนตรงๆ มีอะไรไม่ชอบ ไม่ถูกต้อง ต้องพูดเลย ชัดเจน เคลียร์ผลเป็นอย่างไรนะเหอะคะ หลายคนพูดกลับหลังว่าเธอแรง เธอเยอะ เธอไม่น่ารัก ทั้งๆที่สิ่งที่เธอพูดนั้นมีเจตนาที่ดี แต่ติดที่ว่าพูดไม่เป็น

เอาแบบนี้ละ หนึ่งเองก็เป็นคนตรงๆค่ะ และตรงมากด้วย สมมติว่าถ้าหนึ่งเป็นพิธีกรงานงานหนึ่ง แล้วคิดว่าลำดับงานน่าจะสลับคิวได้เพื่อความสวยงามโดยรวมของงาน หนึ่งก็จะพูดเลยค่ะว่า "น้องคะ อย่างว่ากันนะ พี่ว่าเอาคิวนี้โยกไปตอนท้ายดีไหม ผู้บริหารจะได้เปิดตัวมาเด่นๆ

เลย ลองถามลูกค้าใหม่ แต่ก็แล้วแต่นะคะ ถ้าจะเอาแบบเดิมก็ได้ไม่มีปัญหา"

จบค่ะ ลูกค้าซื้อ ชอบ แถมยืมขอบคุณหนี้อีกด้วย

ในขณะที่คนพูดตรงอาจจะพูดว่า "น้อง พี่ไม่เคยเห็นลำดับงานแบบนี้มาก่อนนะ ไม่เคยเลยตั้งแต่ทำพิธีกรรมมา เปลี่ยนดีกว่าไหม ลองแจ้งลูกค้าสิคะ" ไม่ต้องให้ถึงลูกค้าหรอกค่ะ แค่แบ็กสเตจก็เบ้าปากแล้ว อะไรจะมีโปรโซร้อพขนาดนี้

พูดตรงนะพูดได้ แต่ต้องพูดให้ฉลาด หนึ่งเลือกพูดด้วยคำว่าคะ ขาเสียดอ่อนนุ่ม และอาจจะพูดแทรกเรื่องตลก ขำขัน เฮฮา ไม่ให้ดูเป็นเรื่องซีเรียส เท่านี้การพูดตรงๆก็ไม่เลวร้ายอย่างที่คิดแล้วค่ะ

ถ้าท่านลูกขี้นยันพูดต่อหน้าฝูงชน
ไม่ได้ อย่าปรารถนาเป็นผู้นำ

หลวงวิจิตรวาทการ

นักคิด/นักพูด/นักเขียนคนสำคัญของไทย

อีกตัวอย่าง บางคนน่ารักแต่พูดจาไม่เคยสุภาพเลย เฮ้ย เว้ย วะ อะตลอด เออะอะ โวยวาย ไม่เคยมีคะ ขา ไม่มีหางเสียง แบบนี้เกียดยาก เพราะขัดกับวัฒนธรรมของไทยเรา หรือสัมภาษณ์ ผู้บริหารก็ลงท้ายจะจำตลอด

หนึ่งเพิ่งเจอกับตัวเองค่ะ ไปงานงานหนึ่งในฐานะแขกรับเชิญ ไม่ว่าผู้บริหารจะพูดอะไร พิธีกรก็จะ "อ้อ จ๊ะ เหมอจ๊ะ จริงจ๊ะ" ก็ดูน่ารักดีนะคะ แต่ไม่เหมาะ ไปจ๊ะจ๊ะกับแฟนดีกว่าไหม

อีกเคส หนึ่งเจอพิธีกรคนหนึ่ง นิสัยดี เป็นกันเอง แต่ทุกครั้งทีเจอหนึ่งไม่ยอมยกคูด้วย เพราะเออะอะโวยวายเสียงดัง ไม่มีหางเสียง บอกตรงๆ ว่ารำคาญค่ะ

คนอีกประเภทคือเจอใครก็เรียกลุงเรียกป้าตลอด ไม่รู้หรือกว่าใครแก่กว่าใคร แต่ตัวเรานั้นขอเด็กกว่าทุกคน ระวังจะโดนแบนนะจ๊ะ เพราะไม่มีใครอยากแก่ไปกว่าใครหรอกค่ะ อย่างหนึ่งไม่ถือสา แต่บางคนเขาซีเรียส เจอะเจอใครก็สวัสดีตามธรรมเนียม อย่าไปเรียกเขาลุงป้าหรือปู้ย่า เพราะเขาอาจจะไม่ชอบก็ได้

คะ
นะคะ
ค่ะ...

ส่วนตอนนี้ทันทันไม่ไหวจริงๆค่ะ หนึ่งในขอยก

ตัวอย่างเพื่อให้เห็นภาพ "สวัสดิ์ค่ะ นะคะ ค่ะ ขอด้อนรับเข้าสู่งานค่ะ นะคะ เรียกได้ว่า ค่ะ นะคะ ซึ่งงานนี้นะคะ น่าสนใจมากนะคะ ค่ะ เพราะอะไร นะคะ ไปติดตามกันเลยค่ะ นะคะ ค่ะ เรียกได้ว่า ณ จุดจุดนี้ นะคะ ขอบอกค่ะว่า เรียกได้ว่า"

อ้าย! เมื่อไรจะได้เข้าประเด็นคะ ฟังแล้ว เพลี่ย บอกตรงๆว่าเหนื่อยแทน คนพูดก็เหนื่อย คนฟังก็เหนื่อย นึกว่าเล่นเกมนับคำว่า "นะคะ" และคำว่า "ค่ะ" ว่าพูดไปทั้งหมดกี่ครั้ง

อ่านแล้วก็อย่าเครียดไปนะคะ เพราะของแบบนี้ฝึกได้ หนึ่งในเคยอัดวิดีโองานที่ตัวเองเป็นพิธีกรแล้วพบว่าตัวเองพูดนะคะถี่ไป หนึ่งฝึกเลย ค่ะ พยายามอย่าพูดเยอะไป ฝึกทีละนิดทีละหน่อย เดี๋ยวก็ได้เอง

...อ่า...
...โอ้อ...
...อ่า...

อีกประเภทคือไม่มั่นใจ คิดไปพูดไป เช่น

"อ่า...อยากจะขอแนะนำ เอ่อ...งานนี้นะครับว่า อ่า...มันเป็นงานที่ เอ่อ...แนะนำให้ทุกท่าน อ่า... ได้รู้จักกับ เอ่อ...อ่า...อ่า...เอ่อ...อะไรนะ อ่า ผลิภัณฑ์ทำความสะอาด อ่า"

โอ้ย! อ่าจนเห็นไปถึงลิ้นไก่แล้วค่ะคุณ ขอโทษที่ปากจืด แต่จะอ่าเอ่ออะไรนักหนาคะ มันทำให้คนฟังต้องลุ้นว่าสรุปแล้วคุณรู้ไหมว่า คุณกำลังจะพูดอะไร อีกนานแค่ไหนกว่าจะถึงเรื่องสำคัญ

ไทยคำ
อังกฤษคำ

อีกหนึ่งตัวอย่างคือเลือกสักทางว่าจะไทยหรืออังกฤษ จะแยกก่อนหรือจะพูดอย่างไร ตกลงงานนี้ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ หรือผสมงงววย เช่น "ผมอยากเรียนให้ทุกท่านรู้โล้ช้ว่างานนี้เราทำเพื่อทุกๆท่านนะครับ เอ็นี่เวย์ เดี่ยวเราจะมีวีลิกและเอ็นเตอร์เทนเมนต์มามอบให้ทุกท่านครับ โซ อย่าเพิ่งไปไหนกัน แทรพฟักแบดอยู่สนุกสนาน แสงก์เอาต์กันก่อนนะครับ"

คนฟังจะฟังออกทุกคนไหมคะ คงต้องปรับโหมดสมองกันหน่อยทั้งหน่วยความจำไทยและอังกฤษ อย่างหนึ่งซีเรียสมากค่ะ ไทยก็ต้องชัด อังกฤษก็ต้องชัด แต่ต้องไม่โอเวอร์ จำไว้นะคะว่าคนไทยไม่ชอบความโอเวอร์ เอาสำเนียงถูกฟังเพราะ แต่ไม่ต้องดัดให้อลังการ แทนที่คนจะชื่นชม จะกลายเป็นฮาปนหมั่นไส้แทนไปค่ะ

คิดให้ดีว่าสิ่งที่เรากำลังจะพูดออกไปมันจะให้โทษหรือให้คุณ คุณจะเลือกพูดในแบบที่ให้คนชอบหรือไม่ชอบก็ลองไปทบทวนและฝึกฝนดูนะคะ ลองดูตารางเปรียบเทียบนี้ค่ะ

ตารางเปรียบเทียบ

พูดไม่เป็น	พูดเป็น
น้อง เมื่อไรพี่จะได้สคริปต์คะเนี่ย	น้องขา พี่ยังไม่ได้สคริปต์เลย ผิดตามให้หน่อยนะคะ
ไม่เห็นด้วยกับหัวข้อประชุมวันนี้คะ	ขอเสนออีกหัวข้อสำหรับการประชุมในวันนี้หน่อยนะคะ
เป็นยังไงเธอ ดูอ้วนขึ้นนะเนี่ย	สบายดีแหละจ๊ะ ดูสวย มีน้ำมีนวลเชียะ
เปลี่ยนดีไหมคะ ชุดนี้มันไปมากเลย	เช็กซีจิง แต่ลองอีกชุดดีไหมคะ เผื่อจะสวยกว่า
อาจารย์ขา ฟังไม่ทัน ขออีกที	อาจารย์ช่วยทบทวนหัวข้อนี้อีกครั้งได้ไหมคะ
สินค้าใหม่ของเรา ถ้าคุณไม่รู้จักต้องทบทวนตัวเองหน่อยแล้วละคะ	นี่คือสินค้าใหม่ของเราค่ะ ดังมาก ถึงขนาดที่ว่าไม่มีใครไม่รู้จักเลยทีเดียวนะ
น้อง ไม่มีอะไรกินเลยหรือ	น้องคะ พี่หิวมาก พอมื้ออะไรนิดหน่อยให้พี่กินรองท้องได้ไหมคะ
รองเท้าแตะห้ามเข้านะ ไม่สุภาพ	ครั้งหน้ารบกวนอย่าใส่รองเท้าแตะนะคะ ขอขอบคุณค่ะ
เอ๊ะ เธอชื่ออะไร จำไม่ได้จริง ๆ	เราเคยเจอกันที่ไหนมาก่อนใช้ไหมคะ
ขณะนี้ท่านประธานยังมาไม่ถึง	ขณะนี้ท่านประธานกำลังเดินทางมาถึง
งานของเรายังไม่เลิก ห้ามกลับก่อน	งานของเรายังไม่เลิก เชิญท่านสนุกสนานต่อได้ค่ะ
ถ้าจับชื่อแล้วผู้โชคดีไม่อยู่ อดรับของรางวัลนะคะ	ถ้าจับชื่อแล้วผู้โชคดีไม่อยู่ ขออนุญาตจับใหม่เพื่อให้รางวัลกับคนที่อยู่ในงานนะคะ
ก่อนกลับบ้าน อย่าลืมร่วมทำบุญ	ก่อนกลับเราเปิดโอกาสให้ทุกท่านร่วมทำบุญตามศรัทธา นะคะ

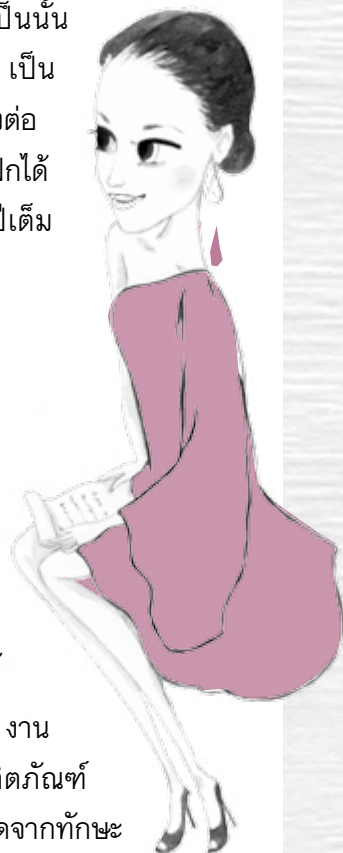
เห็นตัวอย่างไปบ้างแล้วนะค่ะว่า การพูดเป็นนั้น มีความจำเป็นอย่างไร ถ้าเราพูดดีคนฟังก็รู้สึกดี เป็น การต่อยอดตัวเราทันที มีคนชื่นชม ลูกค้าอยากจ้างต่อ อย่างไม่รู้ก็ตาม การพูดเป็นพูดเก่งเป็นสิ่งที่ใครๆก็ฝึกได้ หนังสืออยากมอบประสบการณ์การพูดกว่า 15 ปีเต็ม ของหนังให้ผู้อ่านผ่านหนังสือเล่มนี้ค่ะ

หนังกล้าพูดได้เลยว่า

เพราะ “การพูด” ทำให้หนังเป็น
“หนัง-ศรัยฉัตร” ได้อย่างทุกวันนี้

หนังรับงานพิธีกรอีเวนต์มากกว่า 15 ปี และยังคงเป็นอยู่ รวมถึงยังคงเป็นพิธีกรที่ชอบ ทริวิชั่นส์ ตอนนี้ก็ 15 ปีแล้วเช่นกัน นอกจากนี้ หนังยังรับงานพากย์สโตนวิทยุ งานสอนพิธีกร งาน วิทยากร งานที่เป็นแขกรับเชิญ งานพรีเซนเตอร์ผลิตภัณฑ์ มากมาย และงานเขียนหนังสือ ทั้งหมดนี้ล้วนเกิดจากทักษะ การพูดที่หนังฝึกฝนและสั่งสมประสบการณ์มาทั้งสิ้น

ทราบกันแบบนี้แล้ว ใครอยากพูดเป็น อยากพูดเก่ง คุณมาถูกทาง แล้วค่ะที่เลือกเริ่มต้นกับหนังสือของหนัง ถ้าคุณพร้อมจะพูดให้เป็น อ่านกัน ต่อเลยค่ะ

Quote คนดัง

ถ้าจะเป็นพิธีกรมืออาชีพ ต้องรู้เขา
รู้เรา หมายความว่า ต้องรู้จักงาน
ที่จะทำอย่างดีว่าต้องการสื่อสาร
อะไร รู้ว่าใครเป็นผู้รับสารหรือคน
ร่วมงาน และรู้ว่าจะสื่อสารอย่างไร
หรือใช้ภาษาอย่างไรให้เหมาะสมกับ
วัยของผู้ร่วมงานและบรรยากาศ
ของงาน

บ๊อบ-ณัฐธีร์ (บดินทร์) โกศลพิศิษฐ์
ผู้ประกาศข่าว/พิธีกร

